

אחרי רועי קליין!

נתנאל אלישיב

מעשה גבורה על-אנושי במלחמת לבנון השנייה הפך את שמו של רס"ן רועי קליין הי"ד, העדין והצנוע, לשם מוכר במדינת ישראל. כשרועי, סגן מפקד 51 של חטיבת גולני, שמע שפקודו, סגן עמיחי מרחביה הי"ד, נפצע בקרב בעיירה הלבנונית בינת ג'בל, הוא לא פקד על אחרים "קדימה" אלא קרא בקול "אחרי!", ורץ אל תוך התופת כדי לנסות לחלצו. רועי והקשר שלו היו במצב כריעה, מנסים להתקדם עם האלונקה שמרחביה הונח עליה, כשלפתע רועי זיהה רימון רסס במרחק של עשרות סנטימטרים ממנו. רועי חש אחריות עליונה על פקודיו שהיו מסביבו – מפקדים וחיילים, חלקם פצועים – ובשבריר שנייה, אליו התנקז עולם מלא וגדוש בקדושה וטהרה שנבנה בקרבו במשך שנים רבות של עמל, החליט להגן עליהם בגופו. רועי זינק על הרימון, וכרבי עקיבא בשעתו, קידש שם שמיים וקרא בקול 'שמע ישראל'.

אולם האחריות שרועי גילה בקרב היא רק תולדה של האחריות שהוא בנה בקרבו במשך שנים רבות: לא רק אחריות **ביטחונית**, עת החליט להקדיש את כשרונותיו המרובים לביטחון ישראל; לא רק אחריות **חינוכית**, עת שימש כמדריך ב'בני עקיבא' בנעוריו וכמפקד-מחנך בבגרותו; לא רק אחריות **משפחתית**, עת בנה בית נאמן בישראל, והיה בעל מסור ואב למופת; גם לא רק אחריות **התיישבותית**, עת החליט להקים את ביתו ביישוב עלי, כדי שהארץ תהיה בידינו, ולא ביד זולתנו מן האומות;

רועי גם גילה אחריות על המשאב הלאומי העליון, החסר לנו כמו אוויר לנשימה: רועי גילה **אחריות על התורה**, ודווקא על התורה במובנה היותר עליון וכללי, התורה כספר ההדרכה לבניית ממלכת כהנים וגוי קדוש. בהתמדה ובשקידה, בעוצמה הולכת וגוברת, בענוות אמת ויראת ד' טהורה – רועי הקדיש את כוחותיו לקניין התורה. בין אם היו אלה לילות שבת כשהיה חוזר עייף מהצבא או שעות מתות בשטח, בהן בדרך כלל שורפים את הזמן, רועי היה פותח ספר ובונה את עולמו הפנימי, למען שמו באהבה.

מסירותו של רועי אל התורה הגיעה לשיא בדיוק בגיל בו ההתלהבות התורנית של הרבה אנשים מתחילה לדעוך: בסוף שנות העשרים לחייו, הוא ניצל שלוש וחצי שנים בהן נשלח ללימודי הנדסת תעשייה וניהול מטעם צה"ל – ללימוד תורה. סדר יומו היה מתחיל בחמש בבוקר, ונמשך עד שעות הצהריים המאוחרות, כמעט ללא הפסקה. רק אחר כך התפנה ללימודי התואר התובעניים. בתקופה זו הקיף פרקים רבים וקשים מן הש"ס בלימוד עיוני מעמיק, הרבה מחלק 'חושן משפט' בשולחן ערוך, ספרים של המהר"ל והרב קוק, את פירושו של הנצי"ב על התורה ועוד.

אלפיים שנה חיכנו לאיחוד המחודש בין הקדושה ובין הגבורה, אלפיים שנה חיכנו לאנשים כמו רועי קליין. מדמותו נלמד את חשיבות לקיחת האחריות על התורה, ואיך דווקא מכוח אחריות זו, יגדל ביטחוננו וחינוכנו יצלח, ייבנו משפחותינו והתיישבותנו תפרח.

יהי זכרו ברוך, ולא ימוש מתודעתנו כל הימים.